

Конституційний Суд України
м. Київ, вул. Жильанська, б. 14

Радченка Миколи Васильовича
Участника ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС,
(Категорія 2), посвідчення серія А №
Паспорт
Члена Консультативної ради з питань соціального
захисту громадян, які постраждали внаслідок
Чорнобильської катастрофи при
Міністерстві соціальної політики України
Члена Президії ВГОІ «Союз Чорнобиль України»

тел. радnv@ukr.net

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

щодо офіційного тлумачення застосування норм частини другої статті 20, частини другої статті 21, частина другої статті 22, статей 48, 50, 51,54, пункту другого статті 56 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» для осіб, зазначених у частинах третій і четвертій статті 14 цього закону, та членів їхніх сімей.

Керуючись пунктом 2 статті 150 Конституції України, пунктом 4 статті 13, статтями 42, 43 Закону України «Про Конституційний Суд України»,

Прошу Конституційний Суд України:

Надати офіційне тлумачення щодо застосування норм частини другої статті 20, частини другої статті 21, частина другої статті 22, статей 48, 50, 51,54, пункту другого статті 56 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» від 28.02.1991р. № 796-XII (Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1991, N 16, ст.200) (далі-Закон № 796-XII) для громадян, зазначених у частинах третій і четвертій статті 14 цього закону, і які належать до категорії 1, або 2, або 3 постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, а саме: які брали участь у ліквідації інших ядерних аварій та випробувань, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, а також які захворіли на променеви хворобу або захворювання яких пов'язане з переопроміненням внаслідок будь-якої аварії, порушення правил експлуатації обладнання з радіоактивною речовиною, порушення правил зберігання і захоронення радіоактивних речовин, що сталися не з вини потерпілих, якщо такий зв'язок встановлено медичними закладами, а також для членів сімей цих громадян.

Постановою Кабінету Міністрів України від 02 грудня 1992 р. № 674 «Про порядок віднесення деяких категорій громадян до відповідних категорій осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» затверджений «Порядок віднесення громадян із числа тих, які брали участь у ліквідації інших ядерних аварій, у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї або постраждали за інших обставин від радіаційного опромінення не з власної вини, до відповідних категорій осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (далі-Порядок).

Згідно з пунктом 2 Порядку громадяни із числа тих, які брали участь у ліквідації ядерних аварій, у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, відносяться:

до категорії 1 – інваліди з числа учасників ліквідації ядерних аварій, ядерних випробувань, військових навчань із застосуванням ядерної зброї, щодо яких встановлено причинний зв'язок інвалідності з відповідною аварією, випробуванням або військовим навчанням, а також хворі на променеви хворобу в наслідок участі у ліквідації ядерних аварій, у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї;

до категорії 2 – учасники випробувань ядерної зброї в атмосфері, бойових радіоактивних речовин і учасники військових навчань із застосуванням такої зброї та ліквідації наслідків ядерних аварій;

до категорії 3 - особи, які склали ядерні заряди і здійснювали на них регламентні роботи для проведення відповідних випробувань і військових навчань, брали участь у підземних випробуваннях ядерної зброї, а також ті, які пере опромінились при охороні ядерних полігонів під час випробувань (якщо їх не віднесено до категорії 1).

Згідно з пунктом 3 цього Порядку громадяни із числа тих, які постраждали від радіаційного опромінення внаслідок будь-якої аварії, порушення правил експлуатації обладнання з радіоактивною речовиною, порушення правил зберігання і поховання радіоактивних речовин що сталися не вини потерпілих, відносяться:

до категорії 1 - особи, які стали інвалідами, захворіли на променеви хворобу в наслідок будь-якої радіаційної аварії, порушення правил експлуатації обладнання з радіоактивною речовиною, порушення правил зберігання і поховання радіоактивних речовин, які сталися не з вини потерпілих, що визначено актом за формою НІ (у разі коли захворювання пов'язано з виробничою або професійною діяльністю) або актом державної комісії про нещасний випадок (радіаційну аварію), якщо такий зв'язок встановлено медичними закладами;

до категорії 2 - особи, захворювання яких пов'язано з переопроміненням внаслідок будь-якої аварії, порушенням правил експлуатації обладнання з радіоактивною речовиною, порушенням правил зберігання і поховання радіоактивних речовин, які сталися не з вини потерпілих, що визначено актом за формою НІ (у разі коли захворювання пов'язано з виробничою або професійною діяльністю) або актом державної комісії про нещасний випадок (радіаційну аварію), якщо такий зв'язок встановлено медичними закладами.

Згідно з пунктом 4 Порядку особам, зазначеним у пункті 2 цього Порядку, видаються посвідчення учасника ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС відповідної категорії на підставі довідки, що підтверджує їх участь у ліквідації ядерних аварій, у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, виданої відповідно військовою частиною або Центральним військовим архівом Співдружності Незалежних Держав.

Інвалідам і хворим на променеви хворобу з числа цих осіб видача посвідчень провадиться на підставі вказаної довідки і висновку міжвідомчої експертної ради про причинний зв'язок інвалідності чи захворювання з ядерною аварією, ядерними випробуваннями и або військовими навчаннями з використанням ядерної зброї, а інвалідам – й на підставі відповідної довідки медично-соціальної експертної комісії.

Згідно з пунктом 5 Порядку особам, зазначеним у пункті 3 цього Порядку, видаються посвідчення потерпілого від Чорнобильської катастрофи відповідної категорії на підставі висновку міжвідомчої експертної ради про причинний зв'язок інвалідності чи захворювання з відповідною аварією, порушенням и правил експлуатації обладнання з радіоактивною речовиною тощо, а інвалідам – й на підставі відповідної довідки медично-соціальної експертної комісії.

При цьому жодне положення Закону № 796-XII і Порядку не містять норм, які б обмежували право громадян, зазначених у частинах третій і четвертій статті 14 Закону № 796, а також право членів сімей цих громадян, на будь-який спосіб соціального захисту, встановлений цим законом.

Однак, на практиці органи соціального захисту та пенсійного фонду відмовляють зазначеним категоріям громадян у реалізації їхніх законних прав.

Так, частиною другою статті 20 Закону № 796-XII встановлено, що пільги, передбачені пунктами 1, 2, 17, 26, 27 цієї статті, поширюються на неповнолітніх дітей померлих громадян, віднесених до категорії 1, смерть яких пов'язана з Чорнобильською катастрофою. Пільги, передбачені пунктами 5, 7, 8, 11, 12, 20, 23 і 27 цієї статті, надаються дружині (чоловіку) померлого громадянина, смерть якого пов'язана з Чорнобильською катастрофою, або опікуну (на час опікунства) дітей померлого. Дружині (чоловіку) померлого громадянина, смерть якого пов'язана з Чорнобильською катастрофою, а також опікуну дітей померлого видається посвідчення у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів.

Проте, органи соціального захисту відмовляють членам сімей померлих громадян, які брали участь у ліквідації інших ядерних аварій, у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї або постраждали за інших обставин від радіаційного опромінення не з власної вини і яким було встановлено відповідну категорію постраждалого внаслідок Чорнобильської катастрофи, у видачі посвідчення, а також у відповідному соціальному захисті. Копія звернення - вдови учасника підземних випробувань ядерної зброї на Семіпалатинському полігоні від 08.10.2013р. додається.

Частиною другою статті 21 Закону № 796-XII встановлено, що пільги, передбачені пунктами 1,2,17,26,27 статті 20, поширюються на неповнолітніх дітей померлих громадян, віднесених до категорії 2, смерть яких пов'язана з Чорнобильською катастрофою. Пільги, передбачені пунктами 5, 7, 8, 11, 12, 20, 23 і 27 статті 20, надаються дружині (чоловіку) померлого громадянина, смерть якого пов'язана з Чорнобильською катастрофою, або опікуну (на час опікунства) дітей померлого. Дружині (чоловіку) померлого громадянина, смерть якого пов'язана з Чорнобильською катастрофою, а також опікуну дітей померлого видається посвідчення у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Проте, органи соціального захисту відмовляють членам сімей померлого громадянина, який брав участь у ліквідації інших ядерних аварій, у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї або постраждав за інших обставин від радіаційного опромінення не з власної вини, у видачі посвідчення, а також у відповідному соціальному захисті.

Частиною другою статті 22 Закону № 796-XII встановлено, що пільги, передбачені пунктами 1, 2, 17, 26, 27 статті 20, поширюються на неповнолітніх дітей померлих громадян з числа учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, віднесених до категорії 3, смерть яких пов'язана з Чорнобильською катастрофою. Пільги, передбачені пунктами 5, 7, 8, 11, 12, 20, 23 і 27 статті 20, надаються дружині (чоловіку) померлих громадян з числа учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, віднесених до категорії 3, смерть яких пов'язана з Чорнобильською катастрофою, або опікуну (на час опікунства) дітей померлих громадян. Дружині (чоловіку) померлого громадянина, смерть якого пов'язана з Чорнобильською катастрофою, а також опікуну дітей померлого видається посвідчення у порядку, встановленому Кабінетом.

Проте, органи соціального захисту відмовляють у видачі членам сімей померлого громадянина, який брав участь у ліквідації інших ядерних аварій, у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї або постраждав за

інших обставин від радіаційного опромінення не з власної вини, у видачі посвідчення, а також у відповідному соціальному захисті.

Статтею 48 Закону № 796-XII встановлено, що одноразова компенсація учасникам ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, які стали інвалідами внаслідок Чорнобильської катастрофи, та сім'ям, які втратили годувальника із числа осіб, віднесених до учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та смерть яких пов'язана з Чорнобильською катастрофою, щорічна допомога на оздоровлення виплачується в порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України.

Проте органи соціального захисту відмовляють у призначенні і виплаті зазначеної щорічної допомоги на оздоровлення тим громадянам, які мають відповідну категорію учасника ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, але які брали участь у ліквідації інших ядерних аварій, у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї або постраждали за інших обставин від радіаційного опромінення не з власної вини, а також відмовляють сім'ям, які втратили годувальника із числа зазначених осіб.

Статтею 50 Закону № 796-XII встановлено, що особам, віднесеним до категорії 1, призначається щомісячна додаткова пенсія за шкоду, заподіяну здоров'ю, у розмірах:

інвалідам I групи - 30 процентів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

інвалідам II групи - 20 процентів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

інвалідам III групи, дітям-інвалідам, а також хворим внаслідок Чорнобильської катастрофи на променеви хворобу - 15 процентів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Проте, органи пенсійного фонду відмовляють у призначення такої щомісячної додаткової пенсії за шкоду, заподіяну здоров'ю громадянам, віднесеним до категорії 1 з числа осіб, які брали участь у ліквідації інших ядерних аварій, у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї або постраждали за інших обставин від радіаційного опромінення не з власної вини.

Статтею 51 Закону №796-XII встановлено, що особам, віднесеним до категорії 2, щомісячна додаткова пенсія за шкоду, заподіяну здоров'ю, призначається в розмірі 15 процентів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність. Особам, віднесеним до категорії 3, щомісячна додаткова пенсія за шкоду, заподіяну здоров'ю, призначається в розмірі 10 процентів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Особам, віднесеним до категорії 4, щомісячна додаткова пенсія за шкоду, заподіяну здоров'ю, призначається в розмірі 5 процентів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Проте, органи пенсійного фонду відмовляють у призначенні такої щомісячної додаткової пенсії за шкоду, заподіяну здоров'ю, особам, віднесеним до категорії 2 або 3, які брали участь у ліквідації інших ядерних аварій, у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї або постраждали за інших обставин від радіаційного опромінення не з власної вини.

Статтею 54 Закону № 796-XII встановлені державні пенсії особам, віднесеним до категорії 1 та у зв'язку з втратою годувальника. Пенсії по інвалідності, що настала внаслідок каліцтва чи захворювання, і пенсії у зв'язку з втратою годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи можуть призначатися за бажанням громадянина із заробітку, одержаного за роботу в зоні відчуження в 1986 - 1990 роках, у розмірі відшкодування фактичних збитків, який визначається згідно з законодавством. В усіх випадках розмір середньомісячної заробітної плати для обчислення пенсії за роботу в зоні відчуження у 1986-1990 роках не може перевищувати 3,0 тис. карбованців.

У всіх випадках розміри пенсій для інвалідів, що до яких встановлено зв'язок з Чорнобильською катастрофою, не можуть бути нижчими:

для учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС у 1986 році:
по I групі інвалідності - 220 процентів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

по II групі інвалідності - 200 процентів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

по III групі інвалідності - 180 процентів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

для учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС у 1987-1990 роках та осіб, евакуйованих у 1986 році з зони відчуження:

по I групі інвалідності - 160 процентів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

по II групі інвалідності - 150 процентів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

по III групі інвалідності - 140 процентів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

для інших інвалідів, щодо яких встановлено причинний зв'язок інвалідності з Чорнобильською катастрофою:

по I групі інвалідності - 130 процентів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

по II групі інвалідності - 120 процентів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

по III групі інвалідності - 110 процентів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

дітям - інвалідам - 70 процентів прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Пенсія в разі втрати годувальника призначається непрацездатним членам сім'ї померлого годувальника, які були на його утриманні (при цьому дітям пенсія призначається не залежно від того, чи були вони на утриманні годувальника), у розмірі:

на одного непрацездатного члена сім'ї - 50 процентів пенсії по інвалідності померлого годувальника;

на двох та більше непрацездатних членів сім'ї - 100 процентів пенсії по інвалідності померлого годувальника, визначеної згідно із зазначеною статтею, що розподіляється між ними рівними частками.

Проте, органи пенсійного фонду відмовляють у праві на призначення такої державної пенсії особам, які брали участь у ліквідації інших ядерних аварій, у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї або постраждали за інших обставин від радіаційного опромінення не з власної вини, віднесеним до категорії 1, а також пенсії у зв'язку з втратою годувальника.

Пунктом 2 статті 56 Закону № 796-XII встановлено, що право на пенсію в повному розмірі мають громадяни, віднесені до категорій 1, 2, 3, 4, за умови стажу роботи не менш як: чоловіки - 20 років, жінки - 15 років, із збільшенням пенсії на один процент заробітку за кожний рік роботи понад встановлений цим пунктом стаж, але не вище 75 процентів заробітку, а громадянам, які відпрацювали за списком N 1, чоловіки - 10 років і більше, жінки - 7 років 6 місяців і більше - не вище 85 процентів заробітку.

Проте, органи пенсійного фонду відмовляють у праві на призначення такої пенсії в повному розмірі громадянам, віднесеним до категорій 1, 2, 3, які брали участь у ліквідації інших ядерних аварій, у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї або постраждали за інших обставин від радіаційного опромінення не з власної вини.

Органи соціального захисту та пенсійного фонду обґрунтовують згадані відмови тим, що пільги та компенсації, встановлені частиною другою статті 20, частиною другою статті 21, частиною другою статті 22, статтями 48, 50, 51, 54, пунктом другим статті 56 Закону № 796-ХІІ були скасовані листом Мінчорнобилю України від 27.09.93р. № 725/Зк (копія додається) для громадян, зазначених у частинах третій і четвертій статті 14 цього закону, і які належать до категорії 1, або 2, або 3 постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи. Така позиція підтверджена роз'ясненням у листі Мінчорнобилю України від 11.05.1994р. №553/Зп, що міститься у виданні «Сборник основных законодательных актов, инструкций и разъяснений по социальной защите граждан, пострадавших вследствие Чернобыльской катастрофы», Институт общественных исследований, 1998г.

Проте, ці листи Мінчорнобилю України не проходили реєстрацію у Міністерстві юстиції України, а відтак не мають юридичної сили, що підтверджується листами Міністерства юстиції України від 01.08.1997р. №. 61-90-1629 і від 06.04.1995р. №5-32-137 (копії додаються).

Міністерство юстиції України також неодноразово повідомляло про незаконність відмов у наданні пільг і компенсацій, встановлених Законом № 796-ХІІ, громадянам, які брали участь у ліквідації інших ядерних аварій та випробувань, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, іншим громадянам, які захворіли на променеvu хворобу не з власної вини та належать до категорії 1, або 2, або 3, а також членів їхніх сімей. Зокрема, у листі Міністерства юстиції України від 06.04.1995р. № (копія додається) та листі від 18.12.2013р. № (копія додається) зазначається.

що законодавець не розділяє громадян, які брали участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та громадян, які брали участь у ліквідації інших ядерних аварій та випробувань, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, які захворіли на променеvu хворобу або захворювання яких пов'язане з переопроміненням внаслідок будь-якої аварії, порушення правил експлуатації обладнання з радіоактивною речовиною, порушення правил зберігання і захоронення радіоактивних речовин, які сталися не з вини потерпілих, якщо такий зв'язок встановлено медичними закладами.

Однак Міністерство соціальної політики України вкотре (листом від 30.01.2014р. № та листом від 03.10.2014р. № копії додаються) відмовляється застосовувати норми частини другої статті 20, частини другої статті 21, частини другої статті 22, статей 48, 50, 51,54, пункту другого статті 56 Закону № 796-ХІІ для осіб, зазначених у частинах третій і четвертій статті 14 цього закону, що порушує норми статті 19 Конституції України.

Надання офіційного тлумачення щодо застосування норм частини другої статті 20, частини другої статті 21, частини другої статті 22, статей 48, 50, 51,54. пункту другого статті 56 Закону № 796-ХІІ для осіб, зазначених у частинах третій і четвертій статті 14 цього закону, є необхідним також у зв'язку з наявністю неоднозначного застосування цих норм у судах України і, відповідно, прийняття протилежних рішень щодо права на встановлені цими нормами пільги та компенсації громадян з числа зазначених осіб, які належать до категорії 1, або 2, або 3 постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Зокрема, в Ухвалі Вищого адміністративного суду України від 09 грудня 2008р. № (копія додається) по справі якій брав участь у ліквідації інших ядерних аварій, зазначається таке: Судами встановлено, що безпосередньої участі у ліквідації на Чорнобильській АЕС не брав, але є прирівняним до учасників ліквідації аварії особою відповідно до статті 14 Закону № 796-ХІІ і належить до другої категорії, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС. Розділом 8 Закону № 796-ХІІ регламентований порядок та розміри визначення пенсії та компенсації особам, віднесеним до 1,2,3,4 постраждалих внаслідок аварії на ЧАЕС. Тобто, законодавцем не відокремлені безпосередньо ліквідатори як окремі суб'єкти права за вищезазначеним Законом України. Виходячи з наведеного, колегія

суддів дійшла висновку, що суди попередніх інстанцій при постановленні рішення мали врахувати те, що віднесення позивача до 2 категорії осіб, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС дає йому право на пенсію як особі, віднесеної до категорії 2, за статтею 49 Закону № 796, а також на проведення перерахунку додаткової пенсії за шкоду, заподіяну здоров'ю, як особі, віднесеної до категорії 2 за статтею 51 цього Закону.

У Постанові по справі від 29.07.2011р. № (копія додається) з позову до Пенсійного фонду України в районі області якій брав участь у Тоцьких навчаннях з використанням ядерної зброї, про визнання дій відповідача неправомірними та зобов'язання здійснити перерахунок та виплати пенсії. районний суд області ПОСТОНОВИВ зобов'язати Управління пенсійного фонду України в районі області здійснити перерахунок пенсії та виплатити додаткову пенсію за шкоду причинену здоров'ю в розмірі 30% відповідно до пенсії за віком, яка передбачена ст. 51 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», з урахуванням проведених виплат за період з 4 січня 2011 року по день припинення права на отримання такої додаткової пенсії. Ухвалою від 06.06.2014р., справа (копія додається) апеляційного адміністративного суду ухвалено постанову районного суду області.

Водночас є й протилежні рішення судів, у яких громадянам з числа осіб, зазначених у частинах третій і четвертій статті 14 Закону № 796-ХІІ, яким встановлено відповідний статус постраждалого внаслідок Чорнобильської катастрофи, відмовлено у захисті їхнього права на усі види соціального захисту громадян, встановлені Законом № 796. Постановою по справі № від 16.01.2014 (копія додається) року районний суд області розглянувши позов до Управління праці та соціального захисту, районної державної адміністрації області про визнання дій протиправними та зобов'язання надання пільг та компенсацій

ПОСТОНОВИВ:

Позов до Управління праці та соціального захисту районної державної адміністрації області про визнання дій протиправними та зобов'язання надання пільг та компенсацій --- задовольнити про вимогу в наданні пільг та компенсацій передбачених ч.2 ст. 20. ст. 48 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» - протиправними.

Зобов'язати Управління праці та соціального захисту районної державної адміністрації області призначити пільги та компенсації передбачені п.5,7,8,11,12,20,23,27 ч.2 ст 20 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи».

Проте апеляційний суд своєю постановою від 18.02.2014 року, справа (копія додається) скасував постанову районного суду області.

Нажаль це має негативну тенденцію. Що приводить до подальших розглядів в вищих судових інстанціях України та Європейському суді з прав людини, тим самим підриває міжнародний авторитет України як правової держави.

Вважаю дискримінаційним та незаконним позбавлення передбаченого Законом № 796-ХІІ прав щодо соціального захисту громадян, які брали участь у ліквідації інших ядерних аварій, у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, а також громадян, які постраждали від радіаційного опромінення не з власної вини та членів їхніх сімей а також порушенням прав громадян відповідно до статті 19 Конституції України.

В свій час ветерани ядерних випробувань створили ядерний щит, якій не дозволив розв'язати ядерну війну. Саме завдяки їх досвіду вдалося також запобігти більш значних людських та матеріальних втрат внаслідок Чорнобильської катастрофи. Станом на 01.07.2013р. чисельність чорнобильців складала 2107348 осіб, з них ядерники 5116 осіб.

Ураховуючи наведене, керуючись пунктом 2 статті 150 Конституції України, пунктом 4 статті 13, статтями 42, 43 Закону України «Про Конституційний Суд України», з метою забезпечення права на усі компенсації та пільги соціального захисту, встановлені Законом № 796-ХІІ, для осіб, які брали участь у ліквідації інших ядерних аварій та випробувань, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, належать до категорії 1, або 2, або 3 громадян, які захворіли на променеву хворобу або захворювання яких пов'язане з переопроміненням внаслідок будь-якої аварії, порушення правил експлуатації обладнання з радіоактивною речовиною, порушення правил зберігання і захоронення радіоактивних речовин, які сталися не з вини потерпілих, якщо такий зв'язок встановлено медичними закладами, а також членів їхніх сімей,

ПРОШУ:

надати офіційне тлумачення щодо права громадян, які брали участь у ліквідації інших ядерних аварій та випробувань, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, належать до категорії 1, або 2, або 3, громадяни, які захворіли на променеву хворобу або захворювання яких пов'язане з переопроміненням внаслідок будь-якої аварії, порушення правил експлуатації обладнання з радіоактивною речовиною, порушення правил зберігання і захоронення радіоактивних речовин, які сталися не з вини потерпілих, якщо такий зв'язок встановлено медичними закладами, належать до категорій, зазначених у частині третій статті 14 Закону № 796-ХІІ та членів їхніх сімей, на пільги і компенсації, встановлені частиною другою статті 20, частиною другою статті 21, частиною другою статті 22, статтями 48, 50, 51, 54, пунктом другим статті 56 Закону № 796-ХІІ.

Конституційне звернення і додатки до нього подаються у 3-х примірниках.

Додатки:

29 жовтня 2014 р

Позивач

М.В. Радченко